

mata paljo sund otsas on. Kui kewvade summi hækfab sullama ja mäist orgudesse jooksma: siis ta jökkle walgub, ja panneb nenda jöe wet ifka ennam paismäa. Arvame senna jure weel, et kest-made merre poolt kewvadest sadik tille sumve, entamiste ühtepuhko pohja tuled puhiuvad, siis same Nilusse upputusfest õige selget arro fätte. Gest pohja tuul aiab tessedat merre tohho ja auro ülle Egiptusse, Abessinia mäggede pole, kus ta pilwisse foggub. Gest siis ka Abessinia maal, Jürripäwäst Mihkuni, saggedaste rängad vihmaasaud käiwad, ning ifka ennam wet Nilusse jökkle peale täidatwad. Pohja tuul läib ka otsekohhe jöe suu peale, nenda et jöe weele wastab, ja merrest wet jökkle aiab. Nenda siis summe wessi ja lange vihm ühtepuhko wet peale lissawad, agga jöe su on pohja tulest otsego umimukses, et wessi ei sa merresse joosta; ning moistab siis mõtleja innimenne isseg, et sedda upputust ei voi inimels panna.

Agga et Nilusse jöe upputus Egiptusse maad viljasisseks önnistab, se tulkeb ta mitmest asjast. Egiptusse Ma on, suida jo ööldud, isseenesest ennainiste üks sigimatta liwandum ja heidab ta wåaga lounepole, ning paistab seál pääd nenda õggedaste, et ta sedda liwamaad tullipallavaks körivetab. Kiriwidki pöölo peál on nenda tullised, et ei voi kät nende külge pisti, ja louna tuul lööskab aioti otse fui abjo lohn, et taewas aina punnab ja teidimatta innimest, kes püsti tule wasto jáab seisma, sennasammasse õrratappab. Vihma seál ka wågga arvaste saab, monnel aastal ei mitte piiskagi. Arvago nüüd iggamees fuida sesinnane ütlematta lange pallaro maad futumaks õrrakuivatab, et ta ei jouaks mitte rohho ladwagi aiada, fui ep olleks temmale sedda upputusse fastmist sedtud. Agga otse siis hækfab jöggi ülle fallaste aiam, fui Ma kibbedaste jannotab, ja poud ja pallar tedda malmis tanud wet rohlest ja súggawaste en-